

ÎNCHEIERE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de Inspectoratul de Poliție Centru și Ministerul Afacerilor Interne al RM împotriva deciziei din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, ÎS "CRIS Registru" împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Inspectoratului de poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău privind repararea prejudiciului material,

c o n s t a t ă :

La data de 28 ianuarie 2011 Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor și ÎS "CRIS Registru" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material. S-a solicitat încasarea în ordine de regres din contul Ministerului Afacerilor Interne a prejudiciului în mărime de 5000 (cinci mii) lei dispus de a fi încasat de la Ministerul Dezvoltării Informaționale în temeiul Deciziei Curții Supreme de Justiție din 15.09.2010.

Prin cererea de concretizare reclamantul și-a concretizat pretențiile solicitând încasarea sumei de 5000 lei în mod solidar din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și a Comisariatului de Poliție sect. Centru mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia din 15 septembrie 2010 a Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție s-a admis parțial acțiunea lui Moraru Valeriu împotriva Ministerului Dezvoltării Informaționale, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ prin care: s-a constatat ilegal refuzul Ministerului

Dezvoltării Informaționale din 20.03.2008 nr.02/1-3 privind perfectarea pașaportului lui Moraru Valeriu și s-a încasat de la Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Menționează reclamantul că temeiul înaintării acțiunii de către Moraru Valeriu a fost faptul că la data de 20.03.2010 ultimul s-a adresat cu o cerere către MTIC privind eliberarea pașaportului de călătorie. Prin certificatul de refuz nr. 02/1-3 din 20.03.2008 cu referire la prevederile art. 8 lit. c) al Legii cu privire la ieșire și intrarea în Republica Moldova, MTIC a refuzat în perfectarea pașaportului din motivul atragerii lui Moraru Valeriu la răspundere penală pe cauza penală nr. 1995011863.

Precizează că drept temei pentru refuz a servit informația prezentată de către Direcția Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova potrivit căreia Moraru Valeriu este tras la răspundere penală, (d/p 1995011863, art. 123¹ CP RM), precum și dispozițiile legale în acest sens ale Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, care stabilește expres interdicții asupra eliberării pașaportului și a documentului de călătorie sau prelungirea termenului de valabilitate a acestuia în cazul în care solicitantul execută pedeapsă în temeiul sentinței instanței de judecată sau este tras la răspundere penală.

Explică că prin răspunsul din 16.06.2008 nr.16-166 pct. 08 a Procuraturii sectorului Centru mun. Chișinău, cauza penală nr. 1995011863 la data de 06 iunie 1997 a fost expediată spre examinare la Judecătoria Centru, mun. Chișinău și conform informației prezentate, în această cauză penală figurează ca persoană învinuită altă persoană decât Moraru Valeriu.

Consideră că în asemenea circumstanțe Moraru Valeriu a înaintat cerere împotriva reclamantului atrăgând în proces Ministerul Afacerilor Interne doar drept intervenient accesoriu considerând în mod eronat că anume Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor se face responsabil de refuzul în perfectarea și eliberarea pașaportului de călătorie lui Moraru Valeriu.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2014 a Judecătoriei Grigoriopol, cu sediul în mun. Chișinău, s-a admis acțiunea: s-a încasat din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău în mod solidar în beneficiul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor prejudiciul material în sumă de 5000 lei; s-a încasat din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, în mod solidar în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prin decizia din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Inspectoratul de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău și Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, cu menținerea hotărârii din 24 aprilie 2014 a Judecătoriei Grigoriopol.

La data de 13 ianuarie 2015 Inspectoratul de Poliție Centru a depus recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău. În motivarea recursului a indicat că a fost interpretată în mod eronat legea și că hotărârile

instanțelor inferioare sunt neîntemeiate. Nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele de fapt ale pricinii și greșit au fost interpretate normele materiale.

Menționează recurentul că instanțele inferioare nu au luat în considerație prevederile art. 7 alin. (1) al legii 216-XV din 29.05.2003 ”Cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”.

Susține recurentul că hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate în partea ce ține de încasarea taxei de stat în mod solidar din contul pîrîților, deoarece conform prevederilor art. 85 alin. (1) lit. i) CPC, autoritățile publice centrale finanțate de la bugetul de stat, sunt scutite de la plata taxei de stat.

La data de 04 februarie 2015 Ministerul Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău. În motivarea recursului a indicat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 26 alin (2¹) al legii nr. 216-XV din 29.05.2003, menționând că MAI cel puțin de două ori pe an la finele fiecărui semestru verifică corectitudinea și veridicitatea informației introduse în banca centrală de date de către subdiviziunea specializată și prezintă rezultatele Procurorului General.

Relatează recurentul că a fost dată o apreciere arbitrară probelor, deoarece în partea motivată a deciziei instanța de apel menționează că pe chestionarul pentru eliberarea pașaportului lui Moraru Valeriu, Direcția Informații și Evidență Operativă a MAI a aplicat mențiunea precum că dumnealui se află sub urmărire penală, fapt ce implică refuzarea eliberării pașaportului.

Invocă recurentul că instanța de apel nu s-a pronunțat în privința argumentelor ce țin de netemeinicia încasării taxei de stat în mod solidar, deoarece acest fapt constituie o încălcare la judecarea cauzei și că instanța de judecată era obligată să examineze și să verifice temeinicia acestor susțineri.

La data de 26 februarie 2015 ÎS ”CRIS Registru” a depus referință împotriva recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne prin care a solicitat declararea acestuia inadmisibil.

La data de 05 martie reprezentantul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor a depus referință împotriva recursurilor declarate de Inspectoratul de Poliție Centru și Ministerul Afacerilor Interne prin care a solicitat respingerea cererilor de recurs.

Analizând modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în cererile de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentele recurenților privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor materiale, Colegiul menționează că în cererile de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor materiale și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente ale recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Inspectoratul de Poliție Centru și de Ministerul Afacerilor Interne al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art.art. 433 lit. a) 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunosc inadmisibile recursurile declarate de Inspectoratul de Poliție Centru și de Ministerul Afacerilor Interne al RM împotriva deciziei din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală